

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mieș
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Împreună lucrarea

Multă învățătură se risipește fără folos dacă sătenii noștri nu-și dau silința să-o facă să rodească în sufletele lor — Trebuie să lucrăm și noi împreună cu cei cari din dragoste curată caută să ne învețe

Nimic nu răsare și rodește, dacă nu e aruncat în pământ bun, și acolo sămânța își capătă toată hrana de lipsă pentru a încolți.

Orice învățătură pe care o auzi ori citești, trebuie să coboare în mintea și în inima ta. Tu trebuie să te frământă, să lupți pentru a o înțelege deplin. Tu trebuie să o despici în toate amănuntele ei, să vezi fiecare parte la ce e bună. Tu trebuie să și-o însemnezi în minte, să n'o uii.

Iar după ce ai ajuns să o înțelegi lămurit, e nevoie ca să o cobori și în inima ta, adică în simțirea și voința ta, pentru ca să și urmezi aceea învățătură. — Altfel rămâi în cap cu frumoase cunoștințe, dar, neurmându-le în viață, nu te folosești cu nimic, rămâi tot așa de sărac cum ai fost.

Cunoștința și învățătura pe care ai ajuns să o pricepi, pentru a învia în tine, ca bobul de grâu în pământ, are lipsă de căldura inimii tale, ca și firul de grâu de căldura soarelui.

Dacă tu nu te însuflețești, nu te încălzești de ceace ai învățat, și nu-ți pui la bătaie voința ta, pentru a trece în viața de toate zilele învățătura, ea nu-ți va fi de nici un ajutor în viață.

Iar rostul cunoștințelor este chiar acesta: de a ne face viața mai frumoasă, mai ușoară.

Iată pentru ce toată munca și alergarea pe care o face asociațiunea culturală „Astra“, nu va aduce nici un folos, dacă sunt lăsați să lucreze numai „domnii“ aceia cari vin în mijlocul sătenilor, le dau sfaturi și învățături folositoare, le împart cărți și stau de vorbă cu plugarii.

Ori, dacă lăsăm numai pe preotul sau învățătorul satului să facă ei totul, cu copiii de școală, pentru desfătarea noastră cu prilejul vr'unei serbări la locul cultural.

E o mare greșală să spunem: aceste toate, învățătura ca și cartea, ca și serbarea, sunt lucruri cari țin de slujba și meseria domnilor. Noi venim și ascultăm, luând totul de-a gata, și cu asta ne-am împlinit datoria.

Dar aici nu e vorbă nici de slujbă, aici de datorie. Ceace face „Astra“ face nu din datorie, ci din dragoste pentru luminarea poporului. Nime nu i-a dat po-

runcă să facă biblioteci, să deschidă căminuri, să ție cuvântări, să împartă învățături.

Și pe săteni nime nu-i adună la șezătorile Astrei, prin poruncă. Vin de bună voe, care vrea să vină și să învețe.

Dar atunci cei cari vin trebuie să înțeleagă, că toată zdroaba celor mai luminați e zadarnică, dacă oamenii nu le ajută și ei în creșterea învățaturii: primind învățăturile, trecându-le în viața lor de toate zilele, ajungând ei înșiși tovarășii celor ce vin de departe, în munca pentru luminarea altora.

Numai așa rodește sămânța aruncată de „Astra“.

Dela Secțiile „Astrei“.

La moartea canonicului

Dr. Ioan Coltor

Vestea morții canonicului Coltor a sosit pe neașteptate la poporenii din Căpâlna de jos. Nu ne venea să credem, că un om ca *Sfinția Sa*, să fi dispărut dintre cei vii.

Păr. canonic Coltor pentru noi Căpâlnenii a fost un părinte povățuitor, a fost un părinte sufletesc.

În totdeauna *Sfinția Sa* ne-a îndrumat pe calea cea dreaptă, întotdeauna prin „glasul lui de aur“ ne-a propovăduit cuvântul ce duce la fericire.

Neitate sunt cuvântările și sfaturile lui înțelepte date nouă la multe „misiuni populare“ pe care le-a ținut la noi.

Pentru aceste motive durerea poporului din Căpâlna a fost nemărginită, ea se unește cu aceea a bunilor credincioși catolici, precum și cu aceea a fiecărui bun român.

Locul gol ce l-a lăsat între rândurile noastre puțini bărbați îl vor putea ocupa.

A doua zi de Bobotează, când s'a slujit un părăstas făcut de *Ion Marcu*, întreg poporul din Căpâlna de jos, în frunte cu *păr. Simion Deac*, au adus rugăciuni Celui Atotputernic pentru odihna sufletului *păr. canonic Ioan Coltor*.

Nouă, celor din Căpâlna, amintirea celui dispărut ne va fi neștearsă. Dorim ca alți bărbați tot atât de eucernici și inimoși să ne povățuiască ca *păr. canonic Ioan Coltor*, pentru odihna căruia nu vom înceta a ne ruga.
Ion Iță Marcu

Încă un cetitor cu suflet

Iată ce ne scrie un cetitor din America: „Onorate Domnule Părinte și Redactor, Citind trista stare în care se află scumpa noastră „Unirea Poporului“, cu așa o datorie mare, — bagseama drept răsplată că vă osteniți din toată puterea ea să luminați și să uniți poporul — m'am grăbit să vă trimit abonamentul pe anul 1934, ca să nu pierdem această gazetă cu un trecut atât de frumos și cu un nume atât de sfânt.

Mă mir tare, tare, cum pot sta aici creștini așa nepăsători, să nu-și plătească datoria față de o așa gazetă care mângăie atâtea suflete, din diferite părți ale lumii.

Iată eu de 12 ani mă mângăiu cu ea, că aici nu e biserică de legea mea. Mă duc eu din când în când și la biserică ortodoxă, dar prin predică preotul mai dă cu băta în catolic, și mă doare. Și în loc să ies cu inima mângăiată, ies cu ea întristată. Vin acasă și mă mângăiu cu „Grăunțele Sufietesti“. Apoi vedem câte suflete rătăcite întoarce această gazetă dela alte secte.

Multe lucruri bune ași avea de scris despre „Unirea Poporului“, dară numai atâta mai scriu, că aceia cari nu-și fac datoria față de ea, fac două păcate mari 1) distrug „Unirea Poporului“ și 2) nimicesc mângăierea multor suflete.

Bunul Dumnezeu să Vă ajute, Părinte, să puteți lupta.

Gheorghe Suciu

522 W. Maryland, str. Indianapolis Ind. U. S. A.

Bolșevicii au nimicuit una dintre cele mai frumoase mănăstiri rusești. Pe țărmul de către Rusia al Mării Negre se afla până bine de curând una dintre cele mai frumoase mănăstiri ale lumii, numită „Noul Athos“, spre deosebire de Athos-ul din Grecia, numit și sfântul munte. Mănăstirea aceasta era cunoscută pentru minunatele ei grădini de portocali, lămâi, mandari și maslini. Poamele acestei sfinte mănăstiri erau cunoscute și căutate de întreagă Rusia. Frumuseța grădinii și a mănăstirii era vestită, așa că toți călătorii țineau să vadă această minune. Astăzi această mănăstire este ruinată, zidurile ei surpate, frumoasele șosele făcute de călugări sunt mocirle, totul zace în părăgînă, spre mai mare mărirea Bolșeviciei.

În Dalmația au înflorit vioarele. Dalmația zace pe coasta răsăriteană a Mării Adriatice și se ține de Jugoslavie. Cu toată iarna grea ce băntue la noi, în Dalmația au înflorit vioarele și oamenii fac băi regulate în Mare.

Chemarea la sf. preoție

În apostolul Duminecii lui Zahai (a 32-a după Rusalii, I, Timotei 4, 9—15) spune sf. apostol Pavel: »Nu-ți uita de darul ce este întru tine, care s'a dat ție prin prorocie, cu punerea mânilor preoțimii». E bine deci să ne aducem aminte cu acest prilej de înalta treaptă a preoției, și să medităm de astă dată despre semnele chemării la acest mare și sfânt stat.

Semnele chemării le aflăm în motivele pentru cari vrea cineva să se facă preot. Care este chemarea și datorința preotului? Ca să fie mijlocitor între Dumnezeu și oameni »pentru că tot arhierul sarele se ia din oameni, pentru oameni se pune, spre cele ce sunt către Dumnezeu» (Evrei 5, 1). Și tuturor preoților le sună vorba lui Isus fiul lui Sirah: »Dumnezeu l-a ales din cârnurile tuturor» (Ecl. 45, 4). Chiar de aceea e rău când cineva se face preot din mărire deșartă ori pentru avere. Măcarcă la noi cam aceasta-i îndeamnă pe mulți tineri ca să se facă preoți. Că se gândesc, dimpreună cu părinții lor, ce bine o fi când l-or cinsti oamenii, va apuca la o parohie bună cu 32 de jugăre, unde-i va merge minunat, mai ales dacă-și va afla și o preuteasă cu avere. Iară părinții se gândesc, ce să se necăjească și copilul nostru asemenea nouă? Dacă ajunge preot, cum îl vor cinsti oamenii, ba chiar și pe noi bătrânii! Altfel trebuie să se gândească tinărul care vrea să se facă preot. Să se gândească la marea slujbă, de a deveni mijlocitor între Dumnezeu și oameni, și

astfel el trebuie să fie o fire care să placă atât lui Dumnezeu cât și oamenilor. Chiar de aceea tinerii prea măreți, încăpăținați, nesimpatici, uricioși și închiși să-i dea pace preoției, pentru că nu-i va plăcea niciodată poporul.

Oa să se facă cineva preot, trebuie să aibă o aplicare mare spre acest stat îngeresc. Un copil căruia-i place să se joace de-a preotul, căruia-i plac cântecele bisericești, care merge regulat la biserică, care face când pe clopotarul când pe crâșnicul când pe cantorul, căruia-i place să stea cât mai mult în jurul și chiar în societatea persoanelor bisericești, un astfel de copil sau băiat trebuie încurajat, că se va alege bun preot din el.

Părinții lui îl vor ruga pe preotul din sat să-l încurajeze, să-l spovăduiască pe cât se poate cât mai des, că trebuie și ajutorul lui Dumnezeu. Uneori câte un astfel de băiat poate că nu este destul de bun elev, însă trebuie să se roage cât mai mult lui Dumnezeu, și-l va ajuta cu siguranță.

Unul dintre cei mai minunați preoți ai veacului trecut sfântul preot de Ars (Franța) a fost un băiat foarte sărac al unor proprietari de vie mică, din sudul Franței. Băiatul voia cu tot prețul să devină preot, tatăl său însă nu avea bani ca să-l poarte la școală. Pe când era de 17 ani, un preot s'a apucat să-l învețe și să-l trimită la școală, dar tocmai atunci a izbucnit războiul lui Napoleon și bietul băiat a trebuit să devină soldat. Abia la vârsta de 20 ani s'a putut înscrie la o școală, însă era prea bătrân ca să învețe, nu mai putea ține în minte ceea ce învăța odată, și era foarte necăjit. Abia cu mare neceaz a putut face examenele. După ce fu primit în seminar, căzu la examenul de filozofie, așa că numai cu mare greu a putut să-și facă acest examen, a doua oră. Aceleaș greutăți le-a avut mai târziu și cu studiile teologice. Fiindcă era însă atât de cucernic încât toată lumea-i zicea »sfântul», epi-

scopul l-a hirotonit totuș, pe când era de 29 ani, dar l-a oprit dela spovedanie, pentru că-l socotea nu destul de bine pregătit pentru a spovedi pe alții. Ei bine, din acest tinăr s'a ales cel mai mare și mai sfânt preot al veacului său, așa că lumea alerga mai tare la predicile sale cele simple, decât la vestiții oratori din catedrala dela Paris, iară scaunul de spovedanie, în care ședea el, era pururea plin, așa că de cele mai multe ori nici vreme de mâncare și de culcare nu avea.

Să nu se facă preot un tinăr care nu duce o viață sfântă și căruia-i plac prea mult petrecerile și societățile cu fete. Pentru că, cu toate că la noi preoții au voie să se căsătorească odată în viață, pot deveni văduvi, și foarte multora li se întâmplă această nenorocire chiar după câteva luni de căsătorie. Ce face apoi în cazul acesta? Că trebuie să ducă viață curată, altfel e vai de capul lui.

Cel din urmă semn că cineva e chemat la sfântul și marele stat al preoției este rugăciunea. Tinărul care se roagă foarte rar, căruia nu-i place să stea de vorbă cu Dumnezeu, care nu este omul rugăciunii, să-i dea pace preoției. Cum va conduce orbul pe orbi și cum va putea îndemna pe credincioșii săi la rugăciune cel ce nici el însuși nu se roagă decât aflându-se în mari neazuri. Precum năierul nu poate pleca în largul mării fără busolă, adevărat fără de acel ac de oțel, care arată cu un capet pururea spre nord, și astfel știe și noaptea încotro e răsăritul și apusul, nordul și sudul; și precum călătorul nu poate merge fără de a întreba când pe unul când pe altul încotro se află țânta călătoriei sale; — întoemai așa nu poate pleca un preot la drumul apostoliceii fără rugăciune. »Învăță-mă, Doamne, calea pe care voiu merge», zice psalmistul și trebuie să zică și preotul, în toate neazurile sale, și de aceea trebuie el să fie omul rugăciunii.

Fericită casa și familia care poate da

Foia „UNIRII POPORULUI”

Floarea Patimilor Sfinte

— Sf. Gavril, călugărul pasionist —

Voința lui Dumnezeu este: sfințirea noastră. A tuturor. Fără deosebire de vârstă, de neam, de țară, de stare socială, de veacuri sau de vremuri. Biserica Domnului, vistiernica și împărțitoarea harurilor Sale sfințitoare, s'a dovedit, fără încetare, dela întemeierea ei și până acum, a fi răsadniță bogată în florile binemirosoase ale sfințeniei. Ceata dreptilor cuprinde podoabele cele mai alese ale tuturor păturilor vieții omenești. Păgurarul și ostașul, cerșitorul și împăratul, copilășul și moșneagul, femeia și bărbatul, sihastrul și omul de afaceri, se bucură împreună, și împreună scânteiază întru lumina și fericirea cea neîmbătrânitoare împărăția ceriurilor se sileste s'apuce tot ce-i suflare omenească, și toți câți își dau silința să lupte lupta cea bună, o să intre întru bucuria împăratului Celui mare. Dovadă ne sunt sfinții toți, fie c'au fost mulți anii vieții lor, fie că s'au săvârșit în curând. Sfântul la care ne oprim acum, puțintel, face parte din aceștia din urmă.

Soare și umbre

Spune o vorbă bătrânească: zina bună se cunoaște de dimineața. Pornirile băiețelului

cam arată căle bărbatului. Pentru că răvul din fire n'are lecuire, de cumva nu vine Dumnezeu cu darul său, să îndrepte spre bine celea plecate spre rău. Se înțelege că omul încă trebuie să facă din partea sa tot ce poate, ca să rămână și să înainteze pe calea cea bună. Altcum zădărnice sunt toate ajutoarele.

Francisc Possenti — așa îl chema pe sfântul nostru înainte de ce ar fi îmbrăcat haină monahicească, — a venit pe lume în primăvara anului 1838, într-o familie aleasă și înstărită, din vestitul oraș italian Assisi, unde se afla atunci tatăl său, unul din guvernatorii statelor pontificale. La vârsta de patru ani rămâne orfan de mamă. Grija creșterii, pe lângă părintele-i ce se mută la Spoleto, tot în calitate de mai nainte, i-o poartă o îngrijitoare cu suflet bun și inimă curată, și frații săi mai mari (de toți erau treisprezece; Francisc era al unsprezecelea).

Toată casa se bucura de puiul oacheș, poznăș, tot mâini și picioare, iscusit ca un Peșel și bun-bun de inimă.

De câte ori nu se întâmpla ca, văzând vre-un biet cerșitor, să se pună pe rugate: »Tăticule, așa-i că D-Ta miluești pe necăjitul asta...; nu-i bine să disprețuim pe sărași, că nu știm ce să poate să ne mai ajungă și pe noi».

Îi plăceau de minune lucrurile rare, scumpe. Nu se alipia însă prea tare de ele. Așa, odată a căpătat un lăncișor pentru ceas,

de toată frumuseța. L-a purtat o vreme numai, apoi l-a dăruit unui frate mai răsărit. Altădată s'a trezit o' pălărie elegantă. Cât ce a primit-o s'a dus cu ea la un servitor: »Poartă-o D-Ta, ea și când și purta-o eu». O bună parte din prăjiturile și poamele ce-i dădea dădaca, le punea la o parte pentru copilașii nimăului, cu cari se nimeria să se întâlnească.

Dar pe lângă toată inima asta bună, avea și o meteahnă mare: era dăcoș rău. Tatăl său, om cuminte, din când în când, mai punea mâna pe nua. Atuncia apoi să fi văzut ce mută-i trăgea micul ștregar: roșia ca racul, îi sticleau ochii ca la pisică, se sbătea din mâini și din picioare și, tunde-o Radule, foc și pârjoli!

Drept că-i trecea iute-iute și cătrâneala și ustureala. Și îndată se întorcea îndărăpt la tatăl său, cădea în genunchi și-i cerea iertare, cu șapte rânduri de lacrimi, făgăduind că de aci încolo o să fie mai bun și mai cuminte. Vorba, vezi bine că și-o ținea de Joi până mai apoi. Năstrîmbele lui și mângâierile nuelii se cam întâlneau des în vremea pruneciei lui Francisc.

Avea și-un alt cusur: îi plăcea să umble tot gătit ca seos din cutie. Colegiul Părinților jezuiți din Spoleto, unde și-a făcut studiile secundare, n'avea un elev mai elegant ca dânsul. Frizat, parfumat, cu cravata de mătăș, manșete scumpe, mănuși, haine totdeauna călceate, croiala cea mai nouă, ciorapi și încăl-

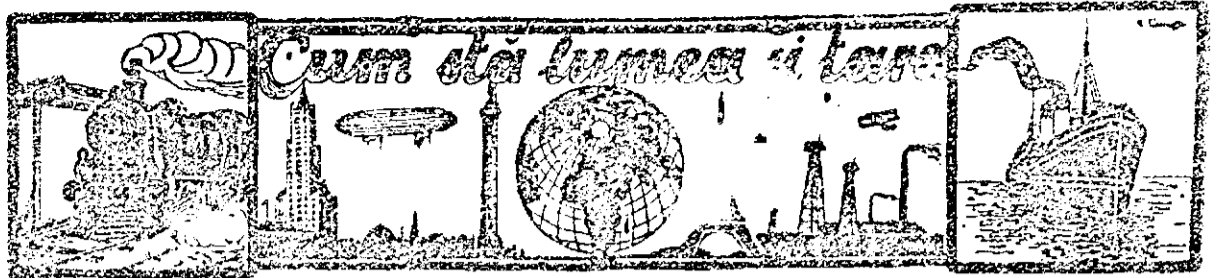
un slujitor al altarului O astfel de familie poate fi mai sigură decât altele de prietăria lui Dumnezeu, pentru că preotul lor pune în fiecare zi câte o părticică pentru membrii familiei sale, iară Dumnezeu ascultă rugăciunile continue și neîntrerupte ale slujitorilor săi.

De aceea rugați-vă Domnului, ca să vă dea marea dar de a se învrednici și familia voastră de apropierea, prin un preot, de Dumnezeu. Și dacă vedeți că un copil de al vostru are semnele chemării, bucurați-vă și faceți tot cecece vă stă în putință ca această chemare să se desvolte.

Părintele Iullu

Celui ce a aprins zidirea parlamentului german i-s'a tăiat capul. Am fost scris la gazetă că cel ce a aprins zidirea cea frumoasă a parlamentului german se numește Van der Lubbe. Vreo trei luni l-au tot ascultat judecătorii din Leipzig, până ce în sfârșit l-au osândit la moarte. El a fost comunist, olandez de obârșie și calfă de strungar, în vârstă de 21 ani. El a recunoscut simplu și cu încăpăținare că el a dat foc Reichstagului, că așa se numește pe nemțește parlamentul german. Alțeva n'a voit să mărturisească nici în ruptul capului. Președintele Hindenburg l-ar fi iertat el însă n'a voit să ceară grație și astfel în ziua de 11 Ianuarie el a fost decapitat (i-s'a tăiat capul) în curtea temniței din Leipzig. Dimineața la 7 ceasuri a fost trezit din somn, după ce nu l-a trebuit nici preot ca să-l deslege. Încăpăținat și nepăsător, el a mers cu pași siguri și și-a plecat capul sub barda călăului, care l-l-a despicat de trunchiu, într-o clipită.

Moartă de bucurie. Femeia Ana Maria Schilker din Salzburg (Austria) orbise. Ea a fost dusă la o clinică, unde au operat-o, deși era de 90 ani, iară operația a succedat. Când a venit acasă și și-a văzut fiii, fetele, nepoții și strănepoții, pe cari nu-l mai văzuse de 3 ani, s'a bucurat atât de mult, încât a murit de bucurie.

Planurile noului guvern

Cu intrarea în guvern a d-lui Titulescu frământările politice dela București s'au mai potolit. Noul guvern a ajuns la liniștea trebuitoare ca să se poată apuca de lucru. O mulțime de răni stau deschise și așteaptă leacul ușurător.

Miniștrii s'au adunat mai de multe ori la sfat, sub președinția d-lui Gh. Tătărăscu, făcând planuri pentru viitor. În aceste sfaturi noul guvern a arătat că dorește mai întâi de toate să asigure pacea și liniștea în țară. Vrea să curme toate acelea împrejurări cari au dus la fapte fără Dumezeu ca cea a tinărului Constantinescu și soții. În acest scop guvernul va cere ajutorul bisericilor și slujitorilor lor, ajutorul școalelor de toată mâna, precum și al tuturor oamenilor de bine. Se vor lua măsuri ca pe viitor tinerii din școlile celea înalte, adică dela universități, să nu se mai poată înscrie în partide politice, nici să nu mai poată lua parte la adunări și manifestații publice, unde cu tinerețea lor svăpălată să ajungă la răătăcirii primejdioase.

Ministerul școalelor și cel de război vor avea să pregătească un plan de lege, ca tinerii încă până sunt în școală să facă un fel de instrucție militară, adică o așa numită *instrucție prerementară*, în care să li-se sădească în suflet simțământul ordinii, al rânduielii și al iubirii de țară.

În felul acesta crede guvernul că tinerețea bineîndrumată va putea fi păzit de răătăcirii și nesocotințe. Mai ales dacă slujitorii bisericilor își vor da preșosul lor ajutor. Guvernul cerând acest ajutor, recunoaște marea putere

pe care o are asupra sufletelor învățătura evanghelică.

Deosebit de celea de mai sus, guvernul pregătește și o lege pentru *apărarea statului*, pentru punerea în aplicare a căreia se va înființa un nou subsecretariat de stat, numit al ordinii publice. Se vor face schimbări și în organizarea poliției și a siguranței, schimbând unele dintre căpetenii.

O nouă lege a conversiunii

Guvernul d-lui Tătărăscu a vestit că vrea să modifice, să schimbe, legea de până aici a conversiunii. E vorba ca toate datorile să fie scăzute la jumătate, adică și capul banilor și cametele dela început. Se caută o astfel de aranjare, ea să nu mai fie lipsă de desbateri în fața judecătorilor, ci conversiunea să se deslege dela sine, prin o lege ușoară și limpede.

Tot în legătură cu noua conversiune e vorba să se aranjeze și datorile orașenilor într'un chip oarecare. Cum însă nu se știe, dar legea cea nouă va fi socoteală de toate datorile. O comisiune lucrează acum la planul acestei legi. Cum va ieși noua lege se va vedea. Atunci vom face-o cunoscută și noi cititorilor noștri.

Alte planuri ale guvernului

Luni în săptămâna trecută s'a ținut un consiliu de miniștrii, în care d. Tătărăscu a făcut următoarele propuneri:

1. În bugetele tuturor comunelor și județelor pe pe 1934 să se prevadă sume pentru

țămiate prima calitate, — să-l pui în galantar, nu alta. Și se da în vânt după petreceri! Li plăceau mult teatrele, seratele, balurile. Rare de se făcea o petrecere familiară unde să nu fi fost invitat și el, și mai rari erau cazurile când s'ar fi lăsat chemat a doua oară. Veșnic surâzător, veșnic fericit, veșnic răspândind în jur de sine voie bună și, jucăuș număru' unu, — din toate părțile era încunjurat de simpatii sincere.

Sigur, îl aleșiau primejdii mari. N'a fost însă răpus de ele.

Mintea așezată cu carea-l înzestrăse Dumnezeu, truda ce și-a dat-o să învețe temeinic tot ce i-se propunea, și delicatetea inimii sale tot mereu rourate de picurii harurilor cerești, l-au ferit de poticneli fatale.

S'a ținut totdeauna între cei dintâi elevi ai colegiului. Am de an a fost premiat. La concursul anului ultim a obținut o medalie de onoare. Făcea parte din „Congregația mariană” și era chiar președintele ei. Se mărturisia și se cumineca des. Acas, în familie, el era acela care îngrija de-un mic altar ridicat în cinstea Precurratei Indurerate, și lua seama să nu se stângă nici când candela se ardea acolo; mărturia rugăciunilor ce săvârșea el zilnic în fața statuei Maicii ce strângea în brațe trupul schingiuit și neînșuflețit al Fiului său.

Oare cine dintre tovarășii săi de școală povestește că l-a văzut odată cu un pumnal în mână. „Tu... cu pumnalul? Și pentru ce?”

„Am fost silit să mă înarmez așa ca să scap de violențele unui ticălos ce-mi tot da târcoale să mă atragă la rău și nu m'am putut scapa de el până când nu l-am făcut să vadă că-s gata să mă folosesc și de mijlocul ăsta la urma urmelor”.

Trezit și la timp, țâria de voință a tânărului, dar mai mult mila Domnului, la mijlocirea Pururea Fecioarei, l-au mântuit de prăbușire, măcar că nu odată avântul îndrăzneț al tineretelor l-a purtat pe margini de prăpastii. Mai târziu a văzut și el limpede primejdiile la cari se expusese, și-l vedem scriind, dintre zidurile tăcute ale casei de novicii din Morrovalle, prietenului său Filip Giovanetti, rămas în lume:

„... Iubite Filip! Dorești într'adevăr să te mântuiești? Ei bine! Atunci încunjură, rogu-te, încunjură tot ce-ți spun eu să încunjuri.

Fugi mai întâiu de camarazii răi. Nu înțeleg printr'asta nescari tineri fără frâu și neobrazăți ce se bălăcesc în viții grosolane, ... ci-i înțeleg pe cei ce-ți înabună și-ți strică inima cu vorbe aluse, lingușitoare, și printr'o prietenie falsă. Mă înțelegi ce vreau să zic, fără îndoială.

Fugi și de teatru. Știu din experiență că rar, foarte rar, iașă omul deacolo fără să fi pierdut grația divină, ori cel puțin fără s'o fi expus unei primejdii mari.

Fugi de petrecerile șomotoase, pentru că acolo totul conspiră împotriva sufletului nostru.

Fugi de cărțile rele, pentru că acestea pot să pricinuiască ravagii cumplite în inima unui tânăr.

... Te las să judeci tu singur de ți-am grăit adevărul, ori ba, căci tu mi-ai fost totdeauna prietenul cel mai intim”.

Asupra gândurilor acestora revine tot mereu în scrisorile ce adresează fraților și tatălui său, pe care-l roagă stăruitor să vegheze nu cumva, cu știrea și învoirea lui, să se întâmple vre-o răătăcire plină de primejdii ca celea pomenite.

Glasul Domnului

Dintre toate făpturile pământului omul singur are privilegiul, — înălțător sau strivitor, după cum e folosit bine ori rău, — de-a îndeplini sau de a se împotrivi voinței lui Dumnezeu. Domnul stă la ușa sufletului și bate. Îți primești, —: bine. Se oprește la tine. Îți destăinuie dorințele sale și planurile deosebite ce poate că le are cu tine, te cârmuiește și-ți dă puteri să urmezi calea ce ți-a arătat. Nu-l primești, —: vai țiel! Se depărtează, lăsându-te 'n întunec. Poate că se mai întoarce. Poate că nu se mai întoarce. De trecut însă trece mai departe când e respins. Și-i grozav să treacă Domnul pe lângă tine, fără să se fi oprit. Timpul Iesum transeunte, zicea sf. Augustin; mă tem de Iesus care trece pe lângă mine fără să poposiască în casa sufletului meu.

ajutorarea tinerilor buni și hărnicii cari învață carte la universități.

2. La școlile cele înalte (universități) să se înființeze oficiul de plasare, un fel de cancelarii cari ele să caute locuri pentru tinerii cari au diplome și nu-și găsesc așezare. În felul acesta, oamenii cu carte cari se înmulțesc tot mai mult din an în an, să nu mai rămâie pe drumuri fără pită.

3. Toate întreprinderile particulare, adică fabricile, băncile, negustoriile mari, cancelariile de orice fel, inginerii să aibă obligația de a lua în slujbă 75 la sută numai cetățeni români. Avem în țară atâtea întreprinderi cari până acum își aduceau lucrători și funcționarii din străinătate iar oamenii noștri rămăneau muritori de foame. Această lege e mai veche și noul guvern vrea să privegheze, ca ea să fie împlinită întocmai.

Mal e vorba ca dobânzile cari se luau pentru împrumuturile ipotecare (cu zălog) să fie scăzute dela 10% la 7%.

Din lumea largă

Marele escroc Stavisky în slujba „revizionistilor“

Înșelătoriile pe cari le-a făcut vestitul Stavisky au umplut de mirare și de scandal lumea întreagă. În Franța era gata să cadă însuși guvernul pentru marile înșelătorii, care avea simbrăsi printre atâția politicieni și oameni cu slujbe înalte.

Cercetările cari s'au făcut de curând la Paris au stabilit că Stavisky a fost nu numai un ne mai pomeit escroc, ci se ocupa și de marea politică dintre popoare, bineînțeles plătit și cu mari foloase pentru el. El care era evreu de neam, apucase „dragoste“ cumplită pentru Ungurii lui Horthy și se trudea, în schimbul unui mare bașis, să ajute pe „revizionisti“ în planurile lor de a reinvia răposata Ungarie. Stavisky a avut legături cu însuși fostul prim-ministru Ungur Karolyi și cu Gömbös,

dela cari a luat 40 milioane de pengő, ca să câștige revizionisti în Franța și aiurea. El era, prin urmare omul guvernelor ungurești, prin care își câștigau Ungurii simpatii și partizani în străinătate. Simpatiile acestea erau plătite bine prin Stavisky. Cu asemenea bani se plimbau pe la Budapesta unii deputați francezi și poate și englezi ca Roademere cel vestit!

Acum s'au dat la iveală tertipurile ungurești cu „revizionismul“ și omul care „aranja“ dragostea față de „neîndreptățul popor maghiar“ era escrocul Stavisky, cel care i-a păgubit și pe Francezi cu peste 800 milioane franci!

Frumoasă tovarășie au avut guvernele dela Budapesta. Și strașnic s'au mai ars cu revizionismul lor! Acum, cel puțin are lumea întreagă prilej să știe, în ce fel înțeleg baronii și grozii dela Budapesta a-și reface granițele milenare! Stavisky le-a pecetluit pe vecie omenia.

Mare cutremur de pământ în India

Luni în 15 Ianuarie în partea de pământ care se numește India (Asia) a fost un groazic cutremur de pământ. Cutremurul a fost simțit de aparatele astronomilor și în Londra, precum și în alte orașe mari din Europa. Mai cumplit a fost cutremurul spre poalele munților Himalaia. La Ialmapur s'a prăbușit gara, omorând pe funcționari și familiile lor. Numai în acest loc sunt 33 de morți și 48 răniți. La Patna s'a dărâmat de cutremur jumătate orașul. Aici s'au numărat până acum 10 morți și 50 de răniți. Și în alte părți ale Indiei sunt jertfe omenești și pagube mari.

S'a prăbușit o mare mașină de sburat în Franța

Tot în ziua de luni 15 Ianuarie un mare aeroplan francez, plecat dela Lyon spre Paris, s'a prăbușit la Carbligny, după ce mai întâi luase foc în aer. Cel nouă călători ai mașinei au ars cu toții. Între aceștia se afla și guvernatorul francez al Indochinei. Nenorocitul

aeroplan venea foarte de departe, dela Saigon din Asia de miazăzi, și își făcea stația cea din urmă până la Paris. Aici n'a mai ajuns. Acesta a fost unul dintre celea mai mari aeroplane de călători ale Francezilor și purta numele de „Emeraude“.

A murit Teodor Mihali

De multă vreme era bolnav la Cluj unul dintre cei mai aleși luptători ai neamului nostru din timpurile Ungurești, *Teodor Mihali*. Miercuri în 17 Ianuarie, dimineața, Clujul a fost cutriertat de tristă veste, că „Badea Toader“, cum îi zicea cu drag tot poporul românesc din Ardeal, a închis ochii pe vecie. Cu o zi înainte scriau gazetele că însuși Preasf. Părinte dela Roma, aflând de boala grea a luptătorului român, i-a trimis binecuvântarea apostolică.

Teodor Mihali a fost fiu de plugari români din părțile Năsăudului. A fost avocat în Dej, iar la 1894 când cu „memorandul“ a fost întemnițat de unguri alături de Lucaci, Coroianu și Rațiu.

A fost mai de multeori deputat în parlamentul dela Budapesta, unde a apărut drepturile Românilor. În România Mare încă a fost parlamentar și mai pe urmă primar al orașului Cluj.

I-se face înmormântare mare la Cluj din catedrala română unită al cărei fiu credincios a fost.

Fiei-i partea cu dreptii!

O frumoasă serbare în comuna Fărău

E a doua zi de Crăciun seara. Școala primară din Fărău (jud. Alba) e plină de lume multă și viață. O surpriză, și încă una din cele plăcute: Producțiunea teatrală a tineretului din loc, sub conducerea dș. inv. *Mărioara Dobrin*.

Preotul ortodox din loc ține o frumoasă vorbire, arătând însemnătatea producțiilor teatrale la sate. — O întrebare: Pentru ce lipsește preotul gr.-cat. dela astfel de serbări?

Deodată cortina se ridică, iar pe bină apare un grup de tineri, faciori și fete, sub conducerea inimoasei învățătoare și, printr'un cor frumos executat, deschide această serbare.

Urmează celelalte puncte din program: „Lipitorile satelor“ jucată tot de tineret. Atâta siguranță în mișcări, limba atât de clară și de expresivă te fac să întorești capul cu respect către Dșoara Mărioara Dobrin și să te întrebi: câți din publicul ce se desfășează ar putea spune, cu aproximație, numărul orelor de muncă și energia depusă de organizatoare?

Se mai joacă comedia, „Țiganul căpitan“. Lumea e mulțumită peste măsură de toți ceies au jucat. Cel ce a asistat la reprezentarea amintitelor piese și a tres cu urechea și la ce-și șopteau localnicii, a înțeles că Fărăul seamănă pe răbojul său cultural o nouă creștătură. Ceeace am putut să observ însă e că cărturarii din loc pun bașe'n roate progresului.

Cred că Dșoara Mărioara Dobrin poate fi mândră de succesul moral, ce i-a adus această frumoasă serbare, precum și noi deosemenca suntem.

Valeasasului, 5 Ianuarie 1934.

Colceriu Augustin
inv. dir.

Fiul guvernatorului papal aude de timpuriu glasul ce îl cheamă înspre mănăstire. Unul dintre martorii ascultați când cu procesul canonizării, întărește sub jurământ: „Planul de-a intra în ordin Francisc îl avea copt în suflet foarte de tânăr, dar făc' să-l facă cunoscut familiei“. Unuia dintre frații săi, care-l spăria cu asprimită vieții de pasionist, îi răspunde el însuși: „E multă vreme de când mă simt chemat să-mi închin viața lui Dumnezeu în acest institut“.

Cum însă Cel de sus nu face silă nimănui cu nimic, tânărul alintat al saloanelor, și studentul respectat și drag profesorilor și tovarășilor de școală, credea că poate împăca glasul chemării cu asigurarea: Las' că viu, Doamne; las' că viu!

Și tot amăna să plece.

Până a căzut greu bolnav. Atunci s'a îndreptat cu rugă fierbinți către Părintele îndurătorilor și către Maica Precurată să-l scape cu bine și cu sănătate, c'apoi se va ținea de cuvânt și se va călugării.

Rugăciunea i-a fost ascultată. Dar de fâgduință își cam uitase. Până când a căzut din nou la pat. Toată lumea se aștepta să-și deie sufletul din clipită în clipită, așa de grea îi era boala. În momentele acele de cumpănă își aducea aminte de fericitul Bobola, de curând ridicat la cinstea altarelor, cere să-i fie pusă icoana mucenicului pe partea atinsă mai tare de boală, îl roagă, să se întrepună pentru

el la Mântuitorul, promite că va intra în mănăstire îndată ce se va face bine. Adorme numaidecât. Când se trezește e sănătos deplin. De data aceasta face ceva demersuri să-și îplinească votul, dar nu trece mult și toată treaba rămâne baltă.

Lumea îl prinsese încă odată în mrejele sale. Teatru, serate dansante, (totdeauna însă însoțit de tatăl său), sport, vânătoare, — ameteală. Icoana mănăstirii tot mai învăluită de ceață, tot mai departe...

Dumnezeu întrevine din nou. Cunoștea El prea bine de ce în stare acest suflet, nobil în sine, odată ce-și va vedea rătăcirea și va porni cu toată vâpaia dragostii sale pe calea cea bună.

Cu prilejul unei vânători se împiedecă, cade și se zdrobește rău la naz. În aceeași vreme pușca i-se descarcă și-i face o rană largă la frunte.

Nu se putea să nu vadă într'asta mână Domnului.

(Urmează).

Dumitru Neda

O cerșitoare moștenește un milion Lei. O cerșitoare din comuna Veneta (Grecia) a moștenit un milion Lei dela fratele ei care plecase cu zece de ani înainte în Japonia, unde și-a agonisit o avere frumoasă. Aflând această știre, cerșitoarea a leșinat de bucurie.

Preoții din Arhiepiscopie. În timpul iei 31 Decembrie 1933 au fost mutați dintr-o parohia într'alta 6 preoți, iară distinși cu brâu oșu 3. Au fost hirotoniți întru preoți 19 clerici, trecuți în pensie au fost 2 și au murit 4. Între cari pâr. canonic Coltor a fost cel mai înâr.

Di Ciclo Pop grav bolnav. Marele omân care este Domnul Ștefan Ciclo Pop se află de câteva zile grav bolnav de gălbănare, a locuința sa din Arad.

Maci înfloriți sub zăpadă. Într-o grădină din comuna Kiskörös (Ungaria) s'au găsit numeroși maci roșii înfloriți sub zăpadă și mai mulți boboci de flori. Se vede că zăpada cea groasă le-a ținut căldură.

O nuntă ca n povești. A doua zi de Crăciun s'a serbat cununia lui Gheorghe Braca și a Susanei Labat din Becicherecul Mare în Banatul jugoslav. Nunta a durat o săptămână încheiată, până în ziua de anul nou seara, trei zile la fată și patru la mire. Au fost invitați la ospăț 800 persoane, dintre cari 250—300 au stat la masă încontinuu. S'au mâncat 200 kgr. pâne, 600 găini, curcani și găște, 120 rațe, 4 oi și 3 porci. S'au beut 350 litri rachiu și 500 litri vin.

Sfârșitul războiului sau sfârșitul lumii? Profesorul Newel a reușit să trimită, prin telegrafia fără fir, bacili adecă pricinitorii de boale. La ce se mai înarmează deci oamenii? Dacă se vor putea trimite bacilii colerei, ciumei, a vărsatului negru ori a tifoidului prin telegrafie fără fir la depărtări de mii și sute de kilometri, zadarnic ne apărăm cu tunurile și cu avioanele, că ne trezim deodată bolnavi. Prin invenția aceasta, dacă este adevărată, s'a sfârșit nu numai orice războiu ci chiar și lumea, dacă așa vrea cutare învățat.

Au ars 4000 găini. Un puternic foc s'a iscat, într'una din zilele trecute, la Ementhal în Germania, într'o crescătorie de găini de rasă. Au pierit cu totul, arse de vie, 4000 de găini de rasă nobilă.

Au pierit deodată 17 elefanți. O turmă de 17 elefanți din India s'a coborât din munți într'un lan de grâu, din care au mâncat cu multă poftă. Spicele de grâu erau însă stricate de o anumită boală, care le face otrăvitoare. În câteva ore elefanții încetară din viață până la unul. Populația s'a bucurat nespuse de mult de cei 34 dinți de elefant (fildeș), cari sunt foarte scumpi.

Lupii își fac mendrele. Pe câmpia dintre mănăstirea Dragomirna și comuna Mitocul Dragomirnei din Bucovina au fost găsite rămășițele unui om sfârticat de lupi. Nime nu l-a putut cunoaște, așa era de desfigurat. — Săteanul Vasile Ciuzubară din comuna Bogdan, județul Bălți, a fost atacat, pe când se întorcea dela oraș, de o haită de lupi, în mijlocul câmpului. Sărind în ajutorul lui mai mulți trecători, a fost scăpat dela o moarte sigură. În schimb însă bietul om a înnebunit de spaimă.

Un om de 35 centimetri. În Satul Paudiana din Anatolia (Asia Mică) trăiește un turc, în vârstă de 36 ani, Hussein-Bel, care nu-i mai înalt de 35 centimetri și este cel mai mic om din lume.

O femele naște în sicriu. Femeia Katyna Cdulis din comuna Mejova din Macedonia grecească a avut un atac de inimă, în urma cărui doctorul a declarat, că este moartă. Bărbatul ei era foarte întristat, cu atât mai ales că femele era gata să nască cel dintâi copil. A treia zi-au dus o la cimitir, ca s'o îngroape. Când erau s'o sloboadă în groapă, au auzit că moarta se mișcă și se valetă. Iute au desfăcut sicriul și, spre mirarea lor, au observat nu numai că moarta trăiește, ci că au apucat-o chiar durerile nașterii. După câteva minute ea a și născut un copil sănătos. Bărbatul a înebunit de bucurie, dar doctorii cred, că se va însănătoși în curând.

Căsătoriile între neamuri sunt oprite de biserică și de legile țării. Cauza este că copiii născuți din astfel de căsătorii sunt nesănătoși. Profesorul Dr. Orel din Innsbruck (Austria) a arătat de curând, ce nenorocire sunt astfel de căsătorii pentru urmași, și a nume dintre 100 copii născuți din astfel de căsătorii abia 25 sunt trupește deplin sănătoși. Ceilalți au boale de oase și de creier, așa că cei mai mulți sunt idoși (proști, fără minte). Un bărbat care avuse patru copii cu verișoara sa primară, toți patru bolnavi, se însurase a doua oră cu o streină și avuse 6 copii deplin sănătoși. Acest profesor a cercetat 300 de astfel de căsătorii la Viena și a aflat, cu mare durere, că 37 perechi n'au putut trăi împreună, iară celelalte perechi au avut 530 copii, dintre cari 80 au fost și sunt nebuni. Iată, ce cumințe este biserică noastră, când nu dă voie să se încheie căsătorii între neamuri!

Tuturor cunoșcutilor și prietenilor, instituțiilor și societăților, cari din prilejul trecerii din viață a neuitatului nostru

Dr. Ioan Coltor
canonic metropolitan

au luat parte la durerea noastră prin participarea la funeralii, prin telegrame și scrisori de condoleanțe, le exprimăm, — pe această cale —, cea mai sinceră mulțumită.

Blaj, Ianuarie 1934.

FAMILIA

Vom exporta sare în Ungaria. Până acuma Ungaria cumpăra sarea din Germania. De aci înainte o va cumpăra dela noi. Sarea se va expedia din Ocna-Dejului și din Cămara de lângă Sighet, prin stațiile Valea lui Mihai, Episcopia Bihorului, Decebal și Salonta Mare.

Pentruce a trecut la religia catolică un colonel american. Colonelul american Horace Mann a trecut de curând la biserică romano catolică. Această conversiune (trecere) a făcut mare vâlvă în America, fiindcă acest colonel care a făcut până acuma și politică, era foarte mult stimat. De curând l-a întrebat un ziarist, care a fost cauza trecerii sale. Colonelul l-a răspuns: „Două lucruri sunt în biserică romano-catolică, cari mă îmbucură mai mult. Întâi marea vază pe care o are Papa dela Romă, ca locșitorul Domnului nostru Isus Hristos pe pământ, în calitate de cap al bisericii. A doua oră, că biserică aceasta nu numai, că mi-l arată pe Hristos cum era înainte cu 1900 ani, ci mi-l dă prezent în biserică și chiar mie în gură, ca să mă vindece alevea de toate boalele sufletești. 46 ani am căutat după adevăr și abia acuma l-am aflat“.

Preot omorât cu venin băgat în sf. Cuminecătură. Într'un sat italian preotul slujea tocmai sf. liturghie. În clipita când s'a cuminecat, a căzut la pământ și a început a se văieta îngrozitor. Dus în odăița de lângă altar (sacristie) preotul a murit în chinuri îngrozitoare. Poliția a constatat, că cineva l-a băgat strigăină (unul dintre cele mai puternice veninuri) în vinul din care a pregătit sf. Cuminecătură.

Nu vor mai fi catastrofe de mină. În vreme ce la Osseg în Cehoslovacia s'a întâmplat aceea groaznică catastrofă, care a răpus viața atâtor mineri, doi ingineri din Pennsylvania au reușit să afle o mașinărie, cu ajutorul căreia se pot încunjura catastrofele din minele de cărbuni. Mașinăria aceea simte adecă revărsarea gazurilor otrăvitoare, și dă alarma prin mai multe fluierături. Muncitorii, auzind fluierăturile, știu că nu mai au voie să lucreze, ci trebuie să fugă spre ușa de ieșire. Imediat după fluierături, mașinăria scoate afară din mine gazurile, așa că orice primejdie este încunjurată.

O groaznică nenorocire de cale ferată în Rusia sovietică. Abia s'au șters cele din urmă lacrimi vărsate pe urma îngrozitoare catastrofe de cale ferată din Franța, despre care se spune, că a fost cea mai mare catastrofă de tren din veacul acesta, și iată, că din Rusia vine vestea unei catastrofe și

Impotriva lui Stavisky

Auzind poporul francez, ce mare hoț a fost Stavisky, a năvălit cu sutele în fața parlamentului francez și cerând, cu toată hotărârea pedepsirea exemplară a hoșilor, cari au păgubit țara în forma aceea. În aceeaș vreme însă vestitul pungaș Stavisky își dă un glonț de revolver, ca să nu poată fi tras la răspundere de către judecătorii pământești. A apucat însă amăritul pe mâna altui judecător mai drept și atotștiutor, care-l va judeca și osândi nu numai pentru hoști și escrocherii ci și pentru sinucidere

mai îngrozitoare. Un tren personal s'a ciocnit adecă cu un tren de marfă, pe o linie ridicată cu 10 metri peste înălțimea pământului, în apropiere de Moscova. Urmarea a fost, că trenul personal a căzut în prăpastie și că apa fierbinte din locomotivă a opărit pe nefericiții morți și răniți. Sunt până acum 308 morți, iară numărul răniților nu se cunoaște.

Moartea și alegerea noului Dalai Lama. În ziua de 17 Decembrie a murit Dalai Lama, un fel de papă al budistilor din Tibet. Budistii cred că în Dalai Lama trăiește sufletul lui Buda, al întemeietorului religiei lor și că în clipita când moare Dalai Lama sufletul lui Buda intră într'un copil care se naște în aceeași zi, iară Buda dă de știre, printr'o minune, în care copil a intrat sufletul său. De astă dată copilul a fost aflat într'un sat din jurul Lhassei, capitala Tibetului, și el este fiul unui tâmplar. Acest copil a fost dus în palatul din Lhasa, unde-l cresc preoții până la vârsta de 20 ani, când apoi el singur conduce nu numai biserica ci și țara Tibetului.

Câți pelerini au fost la Roma în acest an sfânt. La Vatican (palatul Papei dela Roma) s'a făcut o statistică oficială despre numărul pelerinilor, cari au fost la Roma, până la data de 31 August 1933. Iată rezultatul: Din Elveția 20.000, din Franța 17.600, din Germania 12.767, din Belgia 11.000, din Anglia 2000, din Cehoslovacia 5800, din Olanda 2700, din Spania 7000, din Egipt 600, din Irlanda 700, din Asia Mică 1100, din America de Nord 5000, din America de Sud 1000, din Asia 1500, din Australia 35, din Dania 300 și din Scandinavia 250.

Cadavru îngropat de 17 ani și neputrezit. Săptămânile trecute s'a observat, că cripta episcopului catolic de Nepi și Sutri din Italia a fost jefuită de niște hoști, cari au furat inelul și crucea de pe piept a episcopului Doebbing, înmormântat la 1916. Cercetând poliția cripta mai de aproape, a observat cu multă mirare, că trupul episcopului era întreg și neputrezit, cu toate că nu a fost îmbalsamat. Venind și preoții, episcopul și mulți credincioși la mormânt, au observat, cu mirare, același lucru. După ce episcopul Doebbing a trăit o viață sfântă, credincioșii s'au rugat de episcopul de astăzi să ceară dela Sfântul Părinte introducerea canonizării adecă a declarării de sfânt a episcopului Doebbing.

Ceții și răspândiți „UNIREA POPORULUI“

Așteptare grea

Chipul nostru acesta înfățișează pe neamurile celor nenorociți în minele din Osseg din Cehoslovacia. Jandarmii îi opresc de a merge spre mine, că altfel ar intra orbește, mamele ca să-și afle fiii, soțiile să-și afle bărbații, copiii ca să-și afle părinții și bărbații ca să-și afle prietenii. Cu ce suflet îndurerat vor fi așteptați bieții să li se spună, rând pe rând, că cutare și cutare dintre ai lor e sub pământ, de unde nu mai este revenire decât mort. Ce așteptare grea și ce nenorocire, Doamne!

Porumbul (Cucuruzul)

Porumbul a fost adus din America, de vre-o 200 de ani. Este planta cea mai mult cultivată, ocupând aproape jumătate din întinderea pământurilor noastre.

Porumbul este o plantă binecuvântată de Dumnezeu, fiind temelie gospodăriilor țărănești, dând hrana de toate zilele a plugarilor și a animalelor.

Sunt mai multe soiuri de porumb și aume: Dintele Calului, Porumb Românesc, Lăpusneac, Cincantin, Pignoletto etc., dar toate aceste soiuri le putem împărți în două grupe mari: porumb cu boabe mari sau târziu și porumb cu boabe mici, sau vâratec.

Porumbul cu boabe mari este cu mult mai mult cultivat de către plugarii noștri, decât cel cu boabe mici, spunând că dă roade mai bogate la jugăr. — La vedere, într'adevăr, își face impresia că dă roade mai mari, deci câștigul este mai mare; dar dacă vom examina, cari din aceste porumburi e mai bine să fie cultivate, vom ajunge la convingerea că cele cu boabe mici. — Dacă cântărim două felde de porumb, unul cu bob mare și celalalt cu bob mic, vom vedea că cel cu bob mic este cu mult mai greu, decât cel cu bob mare. — Mămăliga făcută din porumb cu boabe mici este mai frumoasă, mai galbenă, mai gustoasă și cu mult mai hrănitore decât aceea făcută din porumb cu boabe mari. Toate acestea fac ca străinătatea să nu cumpere decât porumb cu boabe mici, din care cauză acesta este cu 3—4000 lei mai bine plătit la vagon, decât cel cu boabe mari.

După porumb, plugarii noștri de regulă seamănă grâu de toamnă. Grâul trebuie semănat prin Septembrie, Octombrie, dar la epoca aceasta porumbul cu boabe mari, de cele mai multeori, nu este copt, deci nici cules. Chiar dacă este cules, nu mai este timp îndeajuns, pentru pregătirea pământului, din care cauză de cele mai multe ori și recoltele de grâu sunt compromise.

Sunt ani slabi, în cari porumbul cu boabe mari nici nu se coace. La fel s'a întâmplat anul trecut, porumbul a rămas necopt, din care cauză foarte multe regiuni sunt lipsite de

hrană, încât statul trebuie să le aducă din altă regiuni mai calde și unde oamenii au fost mai euminiți și au știut ce fel de soiuri de porumb să cultive. Oricât de ploios și rece este timpul, porumbul cel vâratec se coace.

Toate cele de mai sus ne arată că trebuie să ne trezim și să cultivăm porumb cu boabe mici. Camera Agricolă din Blaj va vinde agricultorilor borumb vâratec pentru sămânță.

Porumbul este o plantă, care se corcește de altă parte nu toți știuleții (ciucălii, tulași) sunt la fel de frumoși și de buni, din care cauză, după cum pentru prăsilă alegem taurii cei mai frumoși și mai buni, la fel trebuie să alegem pentru sămânță porumbul cel mai bun și cel mai frumos. Alegerea se poate face pe câmp, eu ocazia eulesului sau în timpul iernii cu ocazia sfărâmatului. Se aleg știuleții cari îndeplinesc următoarele condițiuni: Să fie de soi curat, copt, sănătos, boabele să fie așezate în rânduri drepte și să fie bine acoperite cu boabe atât la coadă cât și la vârf. Știuleții aceștia se păstrează până primăvara, într'un loc uscat și ferit de șoareci. Primăvara, când sfărâmăm porumbul pentru sămănat, înlăturăm (dăm la o parte) boabele dela vârful și coada știulețului. Semănăm numai pe cele din mijloc deoarece numai ele sunt pe o formă de mari de grele și au aceeași cantitate de hrană.

Înainte de sămănat este foarte bine să ne convingem dacă porumbul nostru are viață deci dacă incolțește. Un porumb, pe dinafară poate să fie frumos și cu toate acestea să nu incolțească, fie că a înghețat sau că e prea vechiu. Porumbul își păstrează bine puterea de incolțire numai 1—2 ani, așa că cei cari au porumb de acum 2 ani, îl pot folosi pentru sămănat, dar dacă e mai vechiu, nu mai este bun. Încercarea puterii de incolțire a porumbului mai ușor se poate face în modul următor: într'un vas umplut cu nisip curat sau cu praf de firez (răzătură de lemn) punem 100 boabe de porumb, udăm bine și lăsăm vasul în apropierea cuptorului timp de 8—10 zile. În timpul acesta dacă porumbul e bun trebuie să răsără cel puțin 90—95 boabe.

Plugarii noștri samănă porumbul, de regulă, după grâu. Pământul pentru semănăturile de porumb, trebuie pregătit în felul următor: îndată ce grâul a fost secerat, clăile se pun în marginea miriștei, pământul trebuie arat și grăpat. Arăturile nu trebuie să fie mai adânci de 8—10 cm. În timpul acesta pământul se ară ușor, deoarece are umezeală destulă dar dacă pierdem timpul, datorită căldurilor mari, pământul se uscă încât nu mai poate fi arat. — În urma arăturii, miriștea și buruienile ajung în pământ și prezesc, transformându-se în humus, care este cel mai bun pământ. De altă parte, semințele de buruieni răsără și se pot distruge cu ajutorul grapei, așa că pământul devine curat. În timpul verii, de câte ori observăm că buruienile se înmulțesc sau că se formează scoarță, pământul trebuie grăpat. Toamna, trebuie să facem o arătură adâncă de 20—30 cm. În felul acesta pământul se va pregăti bine și își va înmagazina o mare cantitate de apă, încât plantele nu vor suferi de secetă în timpul verii. Primăvara dacă pământul nu este plin de buruieni, nici nu trebuie arat, decât grăpat și urmează sămănatul.

Sămănatul porumbului e bine să se facă cu mașina în rânduri sau cu mâna în ouiburi în pătrățele. Sămănând în ouiburi sau cu mașina, toate boabele ajung la aceeași adâncime și distanță în pământ, încât vor răsări deodată, vor crește uniform și se vor coace în același timp, de altă parte poate fi lucrul mai ușor și de mai multe ori cu ajutorul mașinilor de săpat.

Porumbul, îndată ce răsără trebuie să

at la direcția rândurilor, pentru ca să spar-em scoarța pământului, să nimicim buruienile, eci să înlesnim ieșirea firicelilor de porumb. Porumbul, când are 3—4 frunzulițe, trebuie săpat, pe urmă trebuie săpat de câte ori se înmulțesc buruienile și pământul își formează coarța. În general, trebuie săpat de 2 ori cu apa pînă la fire.

În anii când porumbul nu se coace destul de bine, trebuie să-l păstrăm în grămezi mici și întors cât mai des. În coșare e bine să se pună un rând de porumb și un rând de măcini, pentru ca să poată intra aerul, deci să se usuce. Porumbul mai poate fi secat în cuptoare speciale sau chiar în cuporul de pâine.

Sămănând soiuri vâratice, pregătind pământul și sămănând porumbul, după cum am scris mai sus, vom obține roade bogate în fiecare an, încât nu vom fi nevoiți, să dăm ani și pe porumbul de mămăligă, ei vom avea un surplus, din care vom câștiga și ceva ani.

Prof. Victor Oros

Ouăle

Ouăle sunt foarte hrănitoare. Oamenii cari au zăcut mult și sunt slabi, precum și aceia cari au sânge puțin, pentru ca să se întărească și să-și înmulțească sângele, trebuie să mănânce ouă.

Ouăle cari se mănâncă mai mult sunt cele de găină, apoi vin ouăle de rață, de găseă, de urcă și de bibilică. La noi se mănâncă mult și ouă de pește sau icre.

Fiecare ou are o *gdoace*, care este unveliș tare și văros, un *albuș* format din o materie care se închișă la căldură și un *galbenuș* format din materii grase.

Intr'un ou de găină este atîta hrană ca în 500 grame de lapte de vacă. Ouăle cele mai bune sunt celea proaspete. Ca să cunoaștem oul care este proaspăt, trebuie să-l punem în apă puțin sărată. Dacă oul este din aceea zi, cade îndată la fund; dacă este de două zile, stă în apă fără să atingă fundul vasului, dacă este de 5 sau de mai multe zile, plutește la suprafața apei.

Oul care, ținut în fața luminii, se străvede este tot și nu are nici un punct întunecos, este proaspăt.

Un ou de găină are o greutate de 60 grame. Dacă însă e mai ușor, însemnează că e vechiu.

Ouăle se păstrează bine dacă se pun în apă după ce au fost ouate, într'un amestec de sare și cărbune. Se mai pot păstra și în lapte de var.

Păstrându-se în feliul acesta, găurelele ouălor se astupă și aerul nu poate pătrunde în ou. Astfel oul nu se strică.

Ouăle păstrate în paie sau în tărâțe se strică repede, fiindcă în paie și tărâțe se înmulțesc repede semințele de boli, cari strică atât coaja cât și miezul oului.

Ouăle se mănâncă fierte. Oul crud mănâncă numai cei ce vreau să scape de răgușală sau cei ce vreau să aibă o voce limpede deschisă.

Cele mai bune sunt ouăle fierte moi. Amestecul se mistuie foarte ușor. Ochiurile preparate din ouă se mistuie ceva mai greu. Iar ouăle tari sunt și mai grele de mistuit.

Ouăle proaspete preparate cu unt înăuntru sunt o mâncare foarte ușoară. Măncarea preparată din ouă cu brăzeă sau cu slănină este mai grea la mistuit.

Ouăle cu coaja crepată se pot fierbe bine, fără să se imprăție, dacă se pune în apă o linguriță de oțet sau puțină sare.

Când ouăle sunt degerate și vrem să le folosim pentru mâncare, se pun într'un vas cu apă rece, în care s'au topit 2-3 linguri de sare.

Ouăle se întrebunțează și de leac. Coaja de ou zdrobită mărunt se ia în contra acrimilor de stomac. Albușul de ou bătut cu rachiu se ia în contra frigurilor. Albușul de ou copt bine și presărat cu piatră vînată arsă și măcinată bine se întrebunțează la vindecarea albeții de pe ochiu. Pe arsuri se pune ou amestecat cu unt proaspăt. Curgerea sîngelui din nas se poate opri cu coaje de ou arsă și zdrobită bine și trasă pe nas. Copiii cari tușesc să bea lapte de găină, care se pregătește din gălbînuz de ou bătut bine în apă caldă și îndulcită cu zahăr.

Cojile de ou sunt bune și în hrana galițelor. Ele cuprind mult var, care e trebuitor sănătății galițelor. Cojile de ou trebuie date numai zdrobite mărunt. Altfel galițele se învață să-și mănânce sigure ouăle din cuiabar, îndată după ouare. Cojile zdrobite mărunt și amestecate în hrana galițelor, dau sănătate și putere.

Cu ouă se face foarte mare n. goț. Se vînd ouă atît în țară sît și peste graniță. Cele mai bune ouă de vînzare sunt celea proaspete și mari. Acestea se plătesc bine. Ouăle ce se vînd peste graniță trebuie să fie și ștamplate. Ouăle mici și mai vechi de două săptămîni nu se stampilează și astfel acestea sunt oprite la vînzarea peste graniță.

Ion Popu-Câmpeanu

Primpreședintele Tribunalului Târnava-Mică

Nr. Pres. XVII. A. 26/1934.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că, Dl. Dr. Pompeiu Vodă, pe ziua de 15 Ianuarie 1934 și-a deschis biroul de notar public, în Iernut, Dumbrăveni, la 15 Ianuarie 1933.

Primpreședinte
Dr. Hopârteanu

Grefier
Indescifrabil

(193) 1-1

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1934 deschidem nou abonament la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg . . . 150 Lei
Pe jumătate de an . . . 75 Lei
Pe trei luni 40 Lei
Pentru America și străinătate . . . 300 Lei

Cine ne trimite în cursul lunii Ianuarie abonamentul pe întreg anul 1934, adică 150 Lei, primește în cinste Calendarul dela Blaj pe 1934, trimis acasă, cu poșta plătită de noi. Însă cum calendare avem puține, cine vrea să-l mai poată căpăta, e rugat să grăbească cu trimiterea sumei de abonament!

Abonamentul la foaie se plătește pe înaintel. Pe așteptare nu mai putem trimite gazeta nimănu.

Restanțierii sunt rugați să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cari ne datoresc, ca să nu fim siliți a-i înșira între rai platnici la lista neagră, pe care vom începe să o publicăm și noi, ca și alte gazete.

Dacă se află într'o comună cel puțin 10 abonați, cari cer foaia pe o singură adresă (a preotului, a cantarului, ori a altui om din sat) și ne trimit pe înainte suma de 1200 lei, le trimitem gazeta un an întreg cu aceeași sumă. Astfel abonamentul este numai 120 lei pe an!

În lumea de astăzi nimenea nu mai poate trăi fără o gazetă la casa sa. Grăbiți deci și vă abonați la „Unirea Poporului”, foarte creștinească și de simțiri românești!

Administrația

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23. (fost Str. Mică).

Sicriile nenoreciților din Ossegg

Chipul nostru înfățișează sicriile nenoreciților muncitori din minele de cărbuni din Ossegg, așa cum au fost așezate în biserica călugărilor cisterciți din Ossegg. Despre nenoreciți am scris pe larg în nr. trecut al gazetei.

Fel de fel

Punerea vinului la frig

In anul acesta, fiind strugurii bătuți de brumă și cruzi, vinul a ieșit slab și aeru. Acest vin se poate îmbunătăți prin punere la frig.

Punerea vinului la frig se face după ce a stat din fiert. Atunci se trage în butoiașe mici. Butoiașele se astupă bine și se scot afară la aer. Se țin afară până ce vinul a prins să înghețe pe deasupra. Spiritul din vin nu îngheață, ci numai o parte din apă. Prin înghețare, acreala vinului se așază pe fundul butoiașului și vinul se limpezește și se face tare.

Cel mai potrivit frig pentru vin este un ger mijlociu de 4 până la 5 grade. Dacă gerul este mai mare, atunci butoiașele nu se mai scot afară, ci se lasă în pivniță și se deschid numai ușile și ferestrele câteva zile de rând.

Punerea vinului la frig nu se poate face în butoiașe mari, căci se scot greu afară și nu îngheață nici vinul fiind în cantitate prea mare. Când vinul e numai în butoiașe mari, se lasă ușile și ferestrele pivniței deschise vreme mai îndelungată. Vinul nu va îngheța în ele, însă din cauza răcelei, se va limpezi repede și se va îmbunătăți.

Vinurile roșii nu e bine să se pună la frig, căci își pierd culoarea. La frig se pun numai vinuri albe.

Punerea vinului la frig a fost întrebuințată și de bătrânii din vremurile mai vechi.

Căldura soarelui strică pomii iarna

Pomii sufer foarte mult iarna din cauza cădurii soarelui. Coaja îngheață. Încălzită de soare se desgheață repede. Noaptea din nou îngheață, iar a doua zi iarăși se desghiață și tot așa până ce coaja capătă crăpături și pete de degerături. Din cauza aceasta trebuie să apărăm pomii de căldura soarelui. Apărarea se poate face ungând tulpina cu un amestec de lut și balegă de vacă, înmuiate în apă. Dacă pământul se spală de pe pom, se unge pomul din nou. Ungerea se face numai pe vreme de moină. Mai primejdios este soarele primăvara și cei mai mulți pomi nu degeră în toată iernii, ci primăvara.

Zăgazuri pentru apă

Zăgazurile pentru apă se fac dintr'un scop întreit, pentru a uda (iriga) ținuturi secetoase și șterpe, a da apă în orașe și pentru a produce lumină electrică.

Zăgazul Nilului la Semnar (în Egypt) este cel mai lung din lume, de 3025 m.

Zăgazul dela Conowingo de pe râul Susquehanma (statul New-York) lung de 1450 m. formează un lac de 23 Km. lung.

Zăgazul Coolidge, statul Orizona din Statele Unite, în formă de găoace poate ținea 370 m. cubi apă, iar cel dela Salt Springs (California) lung de 396 m., înalt de 100 m., poate ținea 160 milioane metri cubi apă.

Zăgazul dela Atena (Grecia), de unde se trimite apă de beut pentru oraș, este lung de 285 m. și de 54 m. înalt, fiind îmbrăcat întreg în marmoră.

Carnea de porc

Pe la Crăciun se taie foarte mulți porci. S'a făcut socoteala și s'a găsit, că în toată lumea sunt 214 milioane porci. Dintre aceștia se taie pe la Crăciun 174 milioane. În lumea întreagă în fiecare an se taie 1 porc la 12

locuitori. În Germania însă se taie un porc la 3 locuitori și în Statele Unite din America, un porc la 2 locuitori. La noi în țară se taie în fiecare an peste trei milioane porci. Cu carne de porc se face mare negoț. Anual se vând porci și carne de porc în preț de 60 miliarde lei. Cea mai multă carne de porc se mănâncă în America, anume vre-o 50 kgr. de cap de locuitor în fiecare an. În Germania un locuitor mănâncă cam 33 kgr. La noi se mănâncă cam 11 kgr. carne de porc pe an de cap de locuitor.

Nicolae Galu cantor Florești. Versul Bobotezii ne-a sosit prea târziu. Trebuia să-l primim înainte de Bobotează. Acum nu-l mai putem publica.

Of. parohial, Bălcaci. Din cei 870 Lei primiți prin „Unirea” am trecut abonament pe anii 1929, 1930, 1931, 1932, 1933 câte 150 Lei iar pe 1934 restul de 120 Lei.

Pr. Olteanu. Abonatului 4656 i-se trimite foaia regulat fără să i-se fi oprit nici un număr.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ionaș Radu, Suci Vasile, Soc. „Sf. Pavel” Peceiu, Ioan Danciu, Popa Gheorghe, Ioan Deac, Bulai Joja, Mesaros Iosif, Ilie Ivan, Bot Ioan, G. Câmpean, Ioan Ciungan.

Câte 150 Lei. Bărbat Vasile, Hentea Nicolae, Zaha Ioan, Alb Petru, Turcu Ioan, Gh. Urian, Gh. Cozma, Bazil Groze, Gheorghe Negru, Simonca Aurel, Nicolae Briciu, Aurel Muntean, Ioan Samson Vulcu, Liviu Puia, Gheorghe Vanca, Vancea Gheorghe.

V. Pandrea, Gheorghe Gavriș, Andras Vasile, Grățian Flonta, Bloș Vestemian, Cristofor Turcea, Dr. Aurel

Gavriș, Bucur Șogan, Ștefan Țarină, Arton M. Popa, Ioan Buzuche, Agrijan Gavril, Costan Vasile, Com. Terțiarilor Huși, Simion Cioloca, Of. parohial Nădlac Gheorghe Belia, Alexandru Fărcaș.

Ioan Sărb I. I., Ioan Ofoiu, Iuliu Laslo, Raveca Popoviciu, Matei Maurice, Eugen Pop, Ioan Suci, Biserica Șard, David Ioan, Grigore Rus, Pascadi Ioan, Deac Mifru, David Deac, Florica Găbudean, Isaia Marele, Gheorghe Spinean, David Deac.

Zaharie Bulbuc, Grigore Sanislav, Pr. I. Gherghe Deji Iacob, Victoria Dumbravă, Dehelean Ioan, Terentiu Moldovan, Iuliu Birou, Biserica Budești, Ioan Boeriu.

Câte 300 Lei: Iuliu Truția, Ioan Lup, Eug. Ciungan, Aurel German, Vasile Cioplea, Săsarau Mitru, Petru Florea, Dionisiu Făcășan.

Alte sume: Comes Gheorghe 60; Surorile „S. Maria” 65; Ioan Brustur 80; Teodor Ruția 260; Mareș Gheorghe 384; Pavel Marcu 160; Spornic Aurel 450; Ioan Neamțiu 450; Achim Fiat 38; Ioan Druța 134; Gh. Mureșan 160; Nicolae Gal 160; Conț Teodor 200; Ioan Voicu 40; Micu Ioan 100; Sabin Olea 120; Pop Nicolae 100; Hurghiș Simion 225; Cornel Papiu 100; Asoc. Rom. Uniți Borșa 200.

Trifu Dan 225; Iosif Motoc 180; Petru Molin 100; Teofil Hosu 120; Buboș Ioan 154; Pogăcean Gh. I. I. 100; Petru M. Blaj 334; Suci Dumitru I. Gh. 100; Ardelean Nicolae 100.

Redactor: IULIU MAIOR.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1934

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor

Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➡ Mai ieftin ca totdeauna! ⚡

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului popular Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească să-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-mică